

od 14.03. do 21.03. 2021 r.

Niedziela 14.03. *IV Postu, Laetare*

7:00 *Różaniec*

7:30 Za ++ męża i ojca Józefa Szmyt w 2 r. śmierci, ojca Józefa Skopek, ++ z rodzin Szmyt, Skopek

9:30 *Godzinki ku czci NMP*

10:00 Do Miłosierdzia Bożego za ++ męża i ojca Karola Pawlik w r. śmierci, rodziców Krystynę i Franciszka, teściów Karolinę i Ignacego, szwagierkę Elfrydę, z rodzin Pawlik i Gawlik

16:00 Gorzkie żale i kazanie pasyjne

17:00 Za ++ matkę Joannę w r. śmierci, chrzestną Marię, ich rodziców, rodzeństwo i pokr.

Poniedziałek 15.03.

18:00 Z podz. za otrzymane łaski z prośbą do Bożej Op. za wst. NSM o dalsze Boże bł. zdrowie dla Małgorzaty z ok. urodzin - *zam. od męża Karola i syna Mateusza*

Wtorek 16.03.

17:30 *Różaniec za młode pokolenie*

18:00 Za ++ rodziców Marię i Józefa, męża Ernesta, teściów Teklę i Hermana, siostrę Elżbietę, szwagrow Gerharda, Wilhelma, Józefa, szwagierkę Różę, swatów Włodzimierza i Tomasza, dziadków z obu stron

Środa 17.03.

17:00 O radość życia wiecznego za ++ rodziców Jana i Gertrudę Obst oraz pokr

- Za ++ męża Eryka, rodziców Gertrudę i Karola, Jadwigę i Wilhelma, siostrę Elżbietę i Anastazję, brata Antoniego, bratową, szwagierkę, 3 szwagrow oraz pokr. z obu stron - w *Opolu*

Czwartek 18.03.

17:45 *Koronka ku czci Bożego Miłosierdzia w int. powołań*

18:00 Z podz. za otrzymane łaski do Bożego Miłosierdzia i MBNP za łaskę uzdrowienia i szczęśliwy przebieg operacji oraz wint. wszystkich wspierających w modlitwie

- Z prośbą za wst. MB Uzdrowienia chorych o szczęśliwy przebieg operacji i powrót do zdrowia dla mamy - *Msza w Opolu*

Piątek 19.03. *św. Józefa, uroczystość*

8:00 W int. całej parafii

17:00 Droga Krzyżowa

18:00 Za + Karinę Niestrój - *Mąka w miesiąc po śmierci*

19:00 W int. wszystkich mężczyzn

Sobota 20.03.

8:00 Za ++ ojca Wiktora Hatlapa, rodziców Albina i Różę Burda, Jana Sowę, Józefa Haberla oraz pokr. Burda, Hatlapa, Sowa, Zuber

15:00 *Chrzest Antonina Agata Lempa*

17:30 Nabożeństwo Maryjne

18:00 Za ++ męża i ojca Piotra w 21 r. śmierci, rodziców Franciszka i Józefę, siostry Janinę i Helenę

Niedziela 21.03. *V Postu*

7:00 *Różaniec*

7:30 Do Bożej Op. za wst. NSM z podz. za otrzymane łaski i dobro, z prośbą o dalsze Boże bł. dla córki z ok. 40 r. urodzin oraz o Boże bł. i zdrowie dla całej rodziny

9:30 *Godzinki ku czci NMP*

10:00 1. Za + ojca Ryszarda w 5 r. śmierci, ++ z pokr. i rodziny

2. Za + Karinę Niestrój - *Mąka - zam. od współpracowników PKP Cargo Opole*

16:00 Gorzkie żale i kazanie pasyjne

17:00 1. Za ++ Joannę Drzymała, rodziców Jerzego i Franciszka, teściów Izydora i Martę, matkę Różę Czudaj

2. Za + Józefa Fila - *zam. od sąsiadów*

www.parafia-kolonowskie.pl

tel: 77 4611167

e-mail: parafia.kolonowskie@wp.pl

konto: BS o. Kolonowskie

28 8909 1016 2001 0006 5852 0001

*Nasza Kolonowska
Rodzina Parafialna*

11 (1421) 14.03.–21.03.2021 r.

Wielki Post - św. Jan Paweł II

W przypowieści o synu marnotrawnym nie występuje ani razu słowo „sprawiedliwość”, podobnie jak w tekście oryginalnym nie ma też wyrażenia „miłosierdzie”. A jednak w sposób ogromnie precyzyjny stosunek sprawiedliwości do tej miłości, która objawia się jako miłosierdzie, zostaje wpisany w samą treść ewangelicznej przypowieści. Tym jaśniej widać, iż miłość staje się miłosierdziem wówczas, gdy wypada jej przekroczyć ścisłą miarę sprawiedliwości, ścisłą, a czasem nazbyt wąską. Syn marnotrawny z chwilą utraty wszystkiego, co otrzymał od ojca, zasługuje na to, ażeby - po powrocie - pracując w domu ojca jako najemnik, zapracował na życie i ewentualnie stopniowo dopracował się jakiegoś zasobu dóbr materialnych, chyba nigdy już w, takiej ilości, w jakiej zostały one przez niego roztrwonione. Tego domagałby się porządek sprawiedliwości. Postępowanie to, które w jego własnym poczuciu pozbawiło go godności syna, nie mogło być obojętne dla ojca. Musiało go boleć. Nie ulegał jednak wątpliwości, iż w tej prostej, a tak wnikliwej analogii postać ojca odsłania nam Boga, który jest Ojcem. Ojciec marnotrawnego syna jest wierny swojemu ojcostwu, wierny tej swojej miłości, którą obdarzał go jako syna. Ta wierność wyraża się w przypowieści nie tylko natychmiastową gotowością przyjęcia go do domu, gdy wraca roztrwoniwszy majątek. Wyraża się ona jeszcze pełniej ową radością, owym tak szczodrym obdarowaniem marnotrawcy po powrocie, że to aż budzi sprzeciw i zazdrość starszego brata, który nigdy nie odszedł od Ojca i nie porzucił jego domu. Tego, co się dokonało pomiędzy ojcem a synem z Chrystusowej przypowieści, nie sposób ocenić „od zewnątrz”. Nasze uprzedzenia na temat miłosierdzia są najczęściej wynikiem takiej właśnie zewnętrznej tylko oceny. Relacja miłosierdzia opiera się na wspólnym przeżyciu tego dobra, jakim jest człowiek, na wspólnym doświadczeniu tej godności, jaka jest jemu właściwa. To wspólne doświadczenie sprawia, że syn marnotrawny zaczyna widzieć siebie i swoje czyny w całej prawdzie (takie widzenie w prawdzie jest autentyczną pokorą); dla ojca zaś właśnie z tego powodu staje się on dobrem szczególnym: tak bardzo widzi to dobro, które się dokonało na skutek ukrytego promieniowania prawdy i miłości, że jak gdyby zapomina o całym złu, którego przedtem dopuścił się syn.

- link do audycji *Drogi Jakubowe*: <http://doxa.fm/audycja/>

- *Ekstremalna Droga Krzyżowa*: piątek 26.03. Zapisy oraz szczegóły na stronie www.edk.org.pl

Sentencja: Benedykt XVI - Modlitwa jest aktualizacją wiary: modlitwa bez wiary staje się ślepa, wiara zaś bez modlitwy się rozpada.

Jałmużna - To jedna z form przeżywania Postu. Różne są formy i pomysły jałmużny, pomocy. Akcji pomocy i tych, którzy jej potrzebują jest bardzo wiele. Ważne, aby nie dać się naciągać oraz aby pomoc nie była tylko samym darem materialnym, ale też poruszeniem naszego serca. Pomoc drugiemu jest potrzebna dwom stronom, obdarowującemu i potrzebującemu. W wejściu do świątyni jest skarbonka Jałmużna Postna. Ofiary tam składane są przeznaczone dla naszych parafian. *Bóg zapłać za składane ofiary!*

Opowiadanie

Dość! Mam ich naprawdę dość! Wszyscy w niebie wstrzymali oddech. Nikt nie widział nigdy dotąd tak zagniewanego Jezusa. To właśnie On grzmiącym głosem okazał swój boski gniew. Przez trzydzieści trzy lata przebywałem wśród ludzi, mówiłem im wielokrotnie, że czyny są tysiąc razy ważniejsze od słów. Dlatego zostałem ukrzyżowany. Tłumaczyłem na wszystkie sposoby, że to nie po słowach i pustych ceremoniach będą oceniali moich uczniów, ale po tym, w jaki sposób będą okazywać miłość. Prawie nikt tego nie zrozumiał! Głoszą kazania, śpiewają wzruszające hymny, uczestniczą w przejmujących nabożeństwach, a tak mało czynią! Co zamierzasz zrobić, Jezu? – spytał nieśmiało jakiś anioł. Odbiorę im mowę... Jak to się stało z Zachariaszem, ojcem Jana Chrzciciela! Tak zdecydował Jezus i odebrał wszystkim chrześcijanom zdolność mówienia. Nagle w całym świecie wśród wszystkich wierzących w Chrystusa zapanowało wielkie milczenie. W pierwszym momencie ludzie zdumieli się. Wielu pobiegło do aptek, by kupić syrop i pastylki na ból gardła. Popyt na zioła i miód też był ogromny. Potem zaczęto się martwić, aż w końcu ludzi ogarnęło przerażenie. Jak mogli modlić się bez słów? Jak mogli powiedzieć Jezusowi i bliźnim, że ich kochają? Wielcy teolodzy nie mogli nawet wypowiedzieć słowa „transsubstancjacja” (czyli „przeistoczenie”), a kaznodzieje bez wzniosłych określeń i głębokich pojęć czuli się bezrobotni. Zwykli ludzie nie potrafili się kłócić. Co gorsza, nie wiedzieli, jak wyrazić solidarność, pociechę, współczucie i jedność. W wyniku przemyśleń doszli do prostego wniosku: „To, czego nie możemy wypowiedzieć słowami, możemy przekazać za pomocą czynów”. Wielu tak właśnie sądziło. Wybitni mistrzowie słowa stali się spontaniczni i szczerzy, nauczyli się wyrażać siebie, posługując się spojrzeniem, uśmiechem, czułością, gestami dobroci. Na wydziałach teologicznych uniwersytetów otwarto stołówki i schroniska dla biednych i bezdomnych. Również nauka katechizmu stała się radosna, przeplatana zabawą. Wielu czuło się zawstydzonych, wspominając, jak łatwo kłamało się za pomocą słów. W niektórych gazetach ukazały się artykuły zatytułowane „Patrzcie, jak oni się miłują!”. Coraz więcej ludzi uznawało taki sposób wyrażania wiary za bardzo interesujący. Przyciągała ich atmosfera przyjaźni, pokoju, prawdziwej gościnności, jaką oddychało się wśród uczniów Jezusa. Gdy po pewnym czasie Jezus zwrócił im możliwość posługiwania się słowami, byli niemal zasmuceni. W czasie wielkiego milczenia doświadczyli, ile czułości jest w wierze chrześcijańskiej.

Dzisiaj o 16:00 Gorzkie żale z kazaniem pasyjnym. Kolekta na cele diecezji i seminarium. Gościem jest o. Jerzy - Oblat.

W środę Msza św. o 17:00. O 16:00 spotkanie dzieci i komunijnych.

W piątek uroczystość św. Józefa, w tym szczególnym Roku. Msze św. będą o 8:00; 18:00 i 19:00 w intencji wszystkich mężczyzn. O 17:00 Droga Krzyżowa.

W sobotę o 17:30 Nabożeństwo Maryjne.

W przyszłą niedzielę gościem będzie ks. Maciej Skóra, notariusz i wikariusz ds. Kultu Bożego. Gorzkie żale z kazaniem pasyjnym o 16:00.

Sakrament pokuty przed Mszą św. Sprawy kancelaryjne (*Intencje*) można załatwiać po Mszach św.

Do sprzątnięcia kościoła, w nadchodzącym tygodniu prosimy panie z ul. Słowackiego: Gertruda Bok, Cecylia Kała, Brygida Nistrój.

Bóg zapłać za wszelkie dobro, wykonane prace, składane ofiary. Siostra Aldona składa podziękowanie za wsparcie, w ubiegłą niedzielę, działalności Domu Nadziei.

Do nabycia: Gość Niedzielny, Droga do nieba, książki, świeczki wielkanocne, małe paschaliki na stół wielkanocny (3 zł.)

Strona parafialna www. w 2021 roku: od 01.01. odwiedzin było 64.000. Odsłon transmisji było 59.000, od marca 2020 zakładkę „Na żywo” otwierano 152.000 razy (*liczby dotyczą tylko wejść przez stronę parafii, nie obejmują odwiedzin przez inne linki*).

Mija rok od rozpoczęcia pandemii. Zapraszam do napisania „Świadectwa” - swoje doświadczenia, przeżycia, myśli, emocje z minionego roku. Temat jest całkowicie dowolny. Napisane może być w wersji papierowej lub mailem. *Dziękuję osobom, które świadectwo przestali*.

Nauczanie papieskie o Eucharystii - Liturgia ziemską stanowi przedsmak naszego uczestnictwa w liturgii niebiańskiej celebrowanej w mieście świętym Jeruzalem, do którego pielgrzymujemy, gdzie Chrystus siedzi po prawicy Bożej jako sługa świątyni prawdziwego przybytku; z całym zastępem wojska niebieskiego śpiewamy Panu hymn chwały; ze czcią wspominając Świętych, spodziewamy się otrzymać jakąś cząstkę i wspólnotę z nimi; oczekujemy Zbawiciela, Pana naszego Jezusa Chrystusa, aż się ukáže On, który jest życiem naszym, a my z nim razem pojawimy się w chwale.